

3145A

3145A

916

1878

Μεταγραφή Ν/- 3
Θεοτόκη Θ/- 66
Βροκίτης Β/- 29

ΦΙΛΙΑΣ ΦΟΡΟΣ

ΕΠΙ ΤΩ: ΘΑΝΑΤΩ:

ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΡΚΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗ

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἀφίτηται αὐτῶν βίασινος ἔδοξαν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τε θνήσκει, καὶ ἐλογίσθη κίκωσις ἢ ἐξοδὸς αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεῖα σὺντριμμα, οἱ δὲ εἶσιν ἐν εἰρήνῃ.
Σ. Σ. Γ^α. 1. 4.

Ἐν ἀφάτῳ καὶ δυσπραμυθῆτῳ λύπῃ ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειαν τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν Κομ.ῶν Θεοτόκη κατεβύθισε τὸ τοῦ ἀκρωδίνου θανάτου ὀξὺ καὶ βροτοκτόνον δρέπανον, ἀποταμὸν περὶ τὴν 5 μ. μ. ὥραν τῆς 16 ὀδεύοντος, μετὰ ἑπταήμερου ἀσθενείας, πολυῶδον καὶ σκληρὰν ταλαιπωρίαν, τὸ νῆμα τῆς πολυτίμου ζωῆς τῆς πολυηράτου Ἐλένης, πρωτογεννήτου τέκνου τοῦ Μάρκου Κομ.ος Θεοτόκη.

Μόλις τὸ ὄγδον ἦγε τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος, ἐν ᾧ οἱ νῦν βαρυπενθοῦντες γεννήτορες ὁ περὶ αὐτῆς πολύφροντις πρὸς πατρὸς θεῖος Ἀλέξανδρος καὶ οἱ λοιποὶ τῆ Ἐλένη συμβιούντες συγγενεῖς, μετ' ἀληθοῦς ἱκανοποιήσεως τῆς ἐκυτῶν ψυχῆς, ἀπέριου θαυμασμοῦ καὶ ἀνεκφράστου ἀγαλλιάσεως, τῶν περὶ τὴ θρησκευτικῆς ἠθικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς μορφώσεως αὐτῆς πολυκιδῶν καὶ πολυμόχθων φροντίδων τῶν τοῦ γλεικεῖς καρποῦς βαθμικῶς ἐγεύοντο, καὶ ἀνάλογον αὐτῶν τούτων τῶν ἀτῶν μὲν πλὴν εὐαρέτων περὶ ἀνατροφῆς πόνων τὴν παραμυθίαν ἀπελάμβανον, ἦεν αὐτὴν ἢ ἀδυσώπητος Μοῖρα ἐκ τῶν κόλπων αὐτῶν, εἰς βραχέως χρόνου διάστημα, ἐκ τῆς ἀνιάτου ἀσθενείας τῆς κακοήθους Διφθερίτιδος προσελθούσας.

Φεῦ τῆς ματαιότητος τῶν ἐν τῷ πολυφλοίσθῳ καὶ πολυδαιδάλῳ προσκίρῳ τούτῳ κόσμῳ πραγμάτων! Εἰς ἐμὲ τὸν ἀτυχῆ, ὦ Μακαρία ψυχῆ, ἐπέπρωτο πρὸς πικρὰν παρηγορίαν τῶν πολυθλιβῶν γονέων καὶ συγγενῶν σου τοιοῦτον ἀλγεινὸν φόρον φιλίας νὰ ἀποτίσω, εἰς ἐμὲ τὸν τῆς σῆς οἰκογενείας εἰλικρινέστατον φίλον, τὸν ἐκ τοῦ σύγγγυς τὰς πλεῖστας σου ἀρετὰς γνόντα, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου σχεδὸν τῆς σῆς γενετῆς μέχρι τῆς τελευταίας σου πνοῆς εὐτραπέλων ἀστεϊσμῶν τοῦ γλυκυθύμου χαρακτήρος τῆς σῆς ἀθώας νεανικῆς ἡλικίας συμμετασχόντα, ἐπέπρωτο, τὸν λυπηρὸν τούτον κλάμον νὰ λάβω εἰς χεῖράς μου σήμερον, παρὰ τῆν ἐλπίδα τοῦ ψαλεῖν ἐν ὥρᾳ εὐθέτῳ τὸν σὸν Ἰμέναιον;

ἀλλ' ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν οὕτω καὶ ἐγένετο. «Τῇ γὰρ ματαιώθητι ἢ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ' ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξατα».

Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἀγγελικὴ ἀγαθότης σου ὦ Ἄθων πλάσμα ἦτις πάντας τοὺς περὶ ἐσὲ ὑποδοῦλους καθίστανε; ποῦ ἡ παρὰ πάντων τῶν εἰδῶτων σε θυμωμένη ἐν τῇ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας σου διανοητικῆς ἀδυναμίας παρὰ φύσιν ζωηρὰ καὶ ὑγιῆς κρίσις σου, οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ τὰ δι' αὐτῆς ἀκατάπαυστα δείγματα τῶν λοιπῶν λαμπρῶν ἰδιοτήτων τῆς ψυχῆς σου, δι' ὧν ἀπεκαθίστας σὺν τῇ τῶν ὀλοφυραμένων γονέων σου εὐτυχίᾳ καὶ τὴν τοῦ σφόδρα φιλοῦντος σε Θεοῦ;

Καὶ τούτας τὰς τῆς ψυχῆς σου ἀρίστους ἰδιότητες, ὧν ἕκαστα αὐτῆ «εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενομένη ἡγάπη καὶ ζῶσα μετὰ τὴν ἀμωτων μετετέθη», σὺν τῷ πλαστῷ κάλλει τῆς τοῦ προσώπου σου νεκρότητας ὁ σκληρὸς θάνατος ἐφθειρε; Οὐχὶ ὦ βαρυαλγούντες γονεῖς, δὲν κατεκάλυψε τούτας ἢ τοῦ θανάτου ὠχρότης, δὲν ἐξήρανθησαν ὡς χόρτος, δὲν ἀπώλεσθησαν εἰς τὸ ἀχνεῖς τῆς φύσεως πέλαγος, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὄντως Θεῶν ἰδιοτήτων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀύλων πνευμάτων ἐνωθεῖσαι καὶ Ἀγγελικὴν λαβῆσαι μορφήν, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ὑμνοῦσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Παύσασθαι ὅθεν κατατεθλιμμένοι γεννήτορες καὶ λοιποὶ τῆς Ἐλένης συγγενεῖς ἔρηνοῦντες τὸν διὰ τοῦ θανάτου ἀφ' ἡμῶν ἀποχωρισμὸν τοῦ φθαρτοῦ αὐτῆς σώματος καὶ παραμυθεῖτε τὸ τῶν ὑμετέρων μέχρι θανάτου περιλύπων ψυχῶν δίκαιον ἄλγος, ἀναμνησκόμενοι, ὅτι, ἐν ᾧ τὸ μὲν σῶμα αὐτῆς διελύθη εἰς τὰ ἐξ' ὧν συνετέθη, ἢ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῆ ψυχῆ αὐτῆς, παρ' Ἀγγέλων δορυφορούντων ἐκ τοῦ βραχυχρονίου καὶ πολυδάδου τούτου βίου ἀπαχθεῖσαι, εἰς τὰς ἐν τῇ οὐρανίῳ οἰκᾷσαι δικαίων σκηνὰς ἐτάχθη. «Ἀρεστὴ γὰρ αὐτῆ ἦν τῷ Κυρίῳ».

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 18 Μαρτίου 1878.
Λαυρέντιος Σ. Βροκίτης.

Αρ. Εἰσ.
577
VI 103